

MOZAIK

Šolsko leto 2016/17

DOGAJALO SE JE....

1. ANDERSENOVA NOČ

V petek, 24. 3. 2017, smo bili na Andersenovi noči. Najprej smo se vsi zbrali v šolski knjižnici. Ogledali smo si življenjepis Hansa Christiana Andersena. Potem pa smo rešili delovni list, na katerega smo napisali svojo najljubšo barvo, pravljico, knjižno osebo in narisali, kaj smo imeli tisti dan oblečeno. Učiteljici in pomočnice smo prebrale opise in poskušale uganiti, kdo je rešil kateri list.

Zatem smo se s pomočjo bombonov različnih barv razdelili v skupine. Vsaka pomočnica (bile smo 4) je dobila eno skupino. Vsaka skupina si je izbrala eno zgodbico. Nato so učenci s pomočjo pomočnic napisali besedilo za igrice.

Ko je bilo besedilo napisano, smo izdelali vsak svojo lutko, ki je predstavljala vlogo iz zgodbe. Naše zgodbe smo s pomočjo lutk tudi zaigrali.

Po trdem delu smo bili vsi že kar lačni, zato smo si privoščili pico. Bil je že večer, a nihče še ni bil zaspan, zato smo se odločili, da bomo pogledali še en film. Bil je tako zanimiv, da smo čisto pozabili na čas. Šele ko je bilo filma konec, smo se zavedali, koliko je ura. Bilo je že kar pozno, zato smo zlezli v naše spalne vreče in po dolgem klepetanju pozno v noč končno zaspali.

Zjutraj smo morali vstati kar zgodaj, zato smo bili še vsi zaspani. Pojedli smo zajtrk in se počasi odpravili domov.

To je bila že moja tretja Andersenova noč. Zdaj sem tudi že več let pomočnica. Vsako leto je bolj zanimivo od prejšnjega.

A vedno se imamo SUPER!

Urška Erman, 8.a

2. EKSKURZIJA V ČOKOLADNICO ZOTTER

Učenci, ki hodimo na izbirni predmet nemščina ali na turistični krožek iz Osnovne šole F. S. Finžgarja Lesce, smo obiskali čokoladnico Zotter v Avstriji in si ogledali mesto Gradec. Čokoladnica se nahaja v Riegersburgu blizu Gradca, urejena pa je kot tovarna čokolade, kjer si je mogoče v živo ogledati, kako nastane čokolada od zrna do tablice. Obiskovalci dobijo veliko keramično žlico, s katero ob ogledu izdelave čokolade lahko tudi okušajo čokolade vseh vrst in okusov, tudi najbolj nenavadnih. Učenci smo tako poskusili stoodstotno temno čokolado, čokolado iz ribjih glav, čilija in ptičjih oči, kozjega mleka, čokolado iz kakava iz Peruja, Belizeja ... Posebnost Zotter čokolad je v tem, da so vse izdelane iz organskih sestavin in po načelu pravične trgovine.

Pred čokoladnico stoji pokopališče čokoladnih idej, kjer so pokopani čokoladni okusi, ki so jih "pokopali", kot so na primer arašidi in kečap, avokado z mandarininim jogurtom, sol s paradižnikom in kozjim sirom ... Na koncu ogleda in degustacije smo si učenci najljubše okuse čokolad kupili. "V čokoladnici nama je bilo najbolj všeč, da je bilo na voljo toliko različnih okusov," sta povedali Živa in Ana. "Najbolj sta mi bila všeč bela čokolada in žužki," je dodal Jakob. Zatem smo si ogledali še mesto Gradec s starim mestnim jedrom, ki je vključeno na Unescov seznam, ter mesto Thal s cerkvijo sv. Jakoba in muzejem Arnolda Schwarzenbergerja, ki je bil tam rojen.

Jerca Humar, 7.b

3. MEDGENERACIJSKO BRANJE

Tudi letos se je naša šola priključila projektu Rastem s knjigo. V prvem delu so sodelovali učenci šestih in sedmih razredov. Po izboru knjižničark so učenci skupaj z njihovimi starši prebrali knjigo *Iskanje Eve*, avtorja Damjana Šinigoja.

Gre za duhovito pripoved o dveh mladih, Slovenki Evi in Švedu Leonu, ki sta se spoznala na svetovnem spletu. Postaneta si simpatična, zato se odločita, da bo Leon prepričal starše o počitnicah v Sloveniji. A načrta ne moreta izpeljati povsem gladko in prav tu se prično zapleteta ...

Knjiga je mlade bralce navdušila, starejši pa smo jo sicer zlahka prebrali, a smo bili kritični do naključij, srečnega konca ... Na koncu pa smo vsi sklenili, da je bilo branje lahkotno in prijetno.

Ponovno smo se zbrali že v drugi polovici šolskega leta, a tokrat z zbirko pravljic in krajših pripovedi z naslovom *Album 14 : 15 : 16*. To je zbirka petnajstih pripovedi, namenjena štirinajstletnikom leta 2016.

Pripovedi so bile večinoma zelo sporočilne. Razvil se je res prijeten pogovor med starši in mladimi.

Seveda smo sklenili, da se prihodnje leto ponovno srečamo.

Društvo Bralna značka Slovenije – ZPMS je v sodelovanju z Javno agencijo za knjigo Republike Slovenije osnovalo projekt »Medgeneracijsko branje mladinskih knjig«, katerega namen je povezati skupine mladih bralcev iz srednjih šol, morda pa tudi osnovnošolcev 3. triletja, in odrasle bralce v istem kraju.

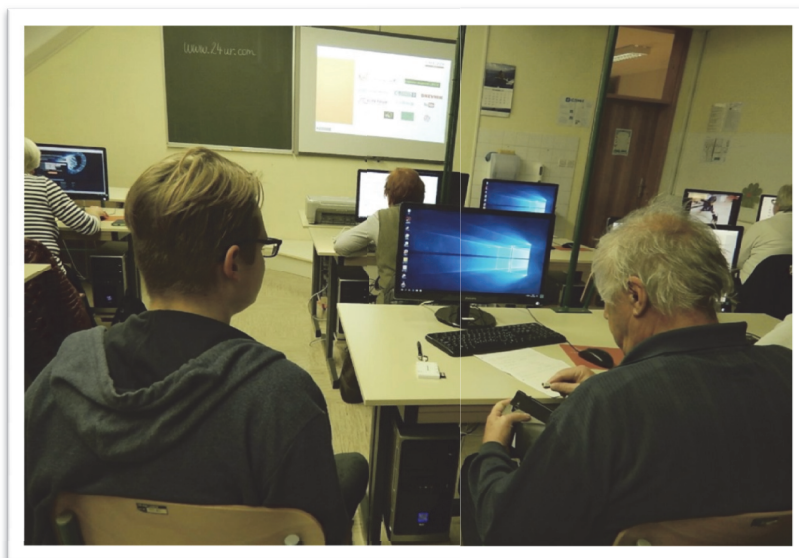
Z nami sta brali tudi naša ravnateljica in pomočnica ravnateljica ter knjižničarki knjižnice v Radovljici.

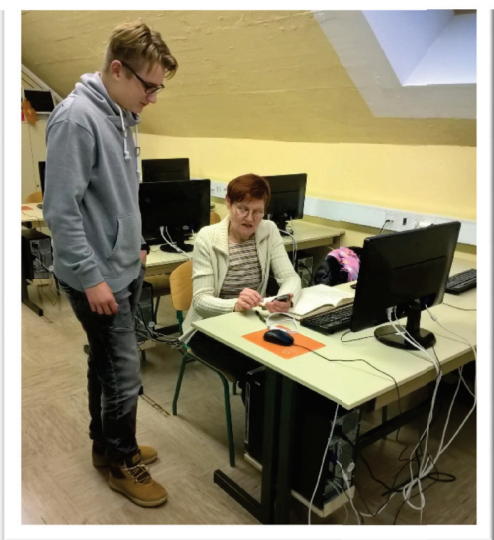
Martina Schmitt in Alenka Zupan

4. SIMBIOZA ŠOLA

V šolskem letu 2016/17 se je na naši šoli izvajal projekt »Simbioza šola«. Projekt temelji na medgeneracijskem sodelovanju, solidarnosti in spodbujanju vseživljenjskega učenja, ki v sodobni družbi postaja vedno bolj ključnega pomena in dviguje kakovost življenja.

K sodelovanju smo povabili Društvo upokojencev Lesce. Ob pomoči učencev izbirnih predmetov računalniška omrežja in urejanje besedil smo izvedli pet delavnic, ki so se odvijale v mesecunovembru. Delavnice smo prilagodili njihovim željam in predznanju. Izvedli smo naslednje delavnice: mobilna telefonija začetni in nadaljevalni tečaj, Internet – začetni in nadaljevalni tečaj, Facebook – začetni tečaj. Udeleženci so bili zelo zadovoljni, tako da v naslednjem šolskem letu zagotovo nadaljujemo s projektom.

Mateja Alič

5. NAGRADNA EKSKURZIJA - IDRIJA

V sredo, 7. 6. 2017, smo se odpravili na nagradno ekskurzijo v Idrijo.

Ogledali smo si tamkajšnji rudnik in film o rudarstvu v in njegovi zgodovini.

Zelo všeč mi je bil ogled rudnika. Pred vhodom je nad vrati napis »SREČNO«, to pa zato, ker so si rudarji ob menjavi zaželeli: "Srečno." Ogledali smo si, kako so kopali rudo nekoč in bolj, ko smo hodili naprej, smo lahko videli, kako se je tehnika rudarstva spreminjala. Seveda pa smo se pred odhodom v rudnik morali zaščititi tudi z jopiči in čeladami. Videli in slišali smo tudi, zakaj je bilo živo srebro takrat tako pomembno.

V Muzeju topilnice živega srebra so nam predstavili, kako nastane živo srebro, kje so ga uporabljali, kako strupen je in kako so se stroji za pridelavo živega srebra spreminjali. Bilo je zelo zanimivo.

Nato smo se povzpeli v višje nadstropje topilnice, kjer smo lahko videli stroj, ki so ga uporabljali včasih.

V gradu Gewerkenegg, v katerem se nahaja Mestni muzej Idrija, smo si ogledali razstavo idrijskih čipk. Razstava je zelo lepa in med vsemi čipkami so bile tudi obleke, okrašene s čipkami. Neka bluza je bila črna in je imela res lepe vzorčke. Vodnik po razstavi nam je povedal, da je gospa, ki jo je izdelovala, zanj porabila 40 let. To pa zato, ker s črno nitjo delaš lahko samo ob dnevni svetlobi. Res nisem mogla verjeti, kako lahko iz niti nastane tako lepa stvar.

Naša naslednja točka je bila izvir Ljubljanice v Močilniku pri Vrhniki. Izstopili smo iz avtobusa in se odpravili do izvira. Tam smo lahko videli tudi tablo, na kateri je bil napisan odlomek iz črtice Ivana Cankarja.

In ker smo bili že na Vrhniki, nismo mogli mimo rojstne hiše Ivana Cankarja. Najprej smo si ogledali črno kuhinjo in izvedeli, kako sta Ivan in njegova sestra iz omare kradla mami suhe hruške. Nato smo si ogledali dnevno sobo, ki je bila poleg tega še spalnica za vse, jedilnica in očetova delavnica. V majhni sobi poleg dnevne sobe so bile na stenah obešene njegove slike in posmrtna maska. Hiša je imela še majhen balkon in sobo, v kateri so bile shranjene njegove knjige. Zanimivo pa je to, da to ni bila Ivanova rojstna hiša, saj je vas v njegovi mladosti zajel požar in je bila hiša na novo zgrajena.

Za konec smo šli še na sladoled. Ekskurzija mi je bila všeč, saj sem izvedela veliko novega.

Iza Ropič Bizjak, 7. b

6. NAGRADNI IZLET V GARDALAND

Zavod RS za šolstvo in Zveza slovenskih društev za boj proti raku sta izvedla program »Vzgoje za nekajenje«. Učenci sedmih razredov smo podpisali slovesne izjave o nekajenju in izpolnili anketni vprašalnik o pomenu zdravega načina življenja ter škodljivih učinkih tobaka na zdravje mladostnikov. Izžrebali so 100 učencev, ki smo se udeležili nagradnega izleta v Gardaland.

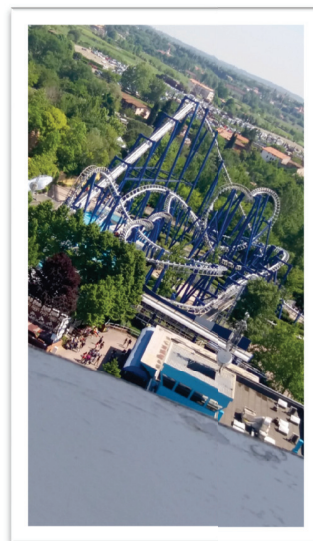
Zelo sva bili veseli, ko sva izvedeli, da sva bili izžrebani, da greva v Gardaland. Zbrali smo se v Ljubljani ob petih. Na poti smo se ustavili še v Sežani. Med potjo smo izvedeli veliko zanimivih stvari o Italiji. Na končni cilj, torej v Gardaland,

smo prispeli po petih urah vožnje. Z zanimanjem smo si ogledovali vlake in najprej šli na »raptorja«. Na začetku nas je bilo malo strah, a ko je bilo vožnje konec, smo si želeli iti še enkrat. Nato smo šli na »blue tornado«, bil nam je zelo dober, saj je bil zelo hiter. Šli smo tudi na vodne stvari, bilo je fantastično, čeprav smo bili mokri. Nato smo šli na kosilo v Aladinovo

restavracijo. Ko smo pojedli, smo šli na »shamana«, ta nam je bil tako všeč, da smo šli nanj trikrat. Počasi se je zabava bližala koncu. Odhajali smo proti izhodu. Nato smo se še slikali in z avtobusom odšli. V Ljubljano smo prispeli okrog polnoči.

Manca Gračner, 7. b

7. EKSKURZIJA V ZAMEJSTVO

EKSKURZIJA
ZAMEJSTVO
19.4.2017
ŽIVA MLINARIČ ✨

- Pyramidenkogel
- Vojvodski prestol
- Križji lamin
- cerkev Gospe svete
- Minimundus
- Vrba

7.A

19. aprila 2017 smo imeli ekskurzijo^{po} deželi avstrijske Koroske. Na avtobusu smo imeli vodičko, ki nam je povedala o Avstriji: Rekla je, da Avstrija sestavlja 8 zveznih dežel in Dunaj. Avstrija je nastala po 1. svetovni vojni. Petina prebivalcev Avstrije živi na Dunaju. Avstrija je gorata država. V Avstrije je ostal tudi del s Slovenci poseljene Koroske, ki je bila Avstriji priključena po plebiscitu 10.10.1920. Za Slovence je pomemben sedmi člen državne pogodbe, ki govori o pravicah narodnih manjšin. Na južnem koroskem živi približno 50.000 slovensko govorečih prebivalcev. Avstrija meri: 83.871 km². Ima približno 8.414.638 prebivalcev. Najvišja gora v Avstriji je Veliki Klek. Turizem je bil že pred 2. sv. vojno. Na Koroskem so dvojezične šole. Pogledali smo temp. v Lesach ob 8.15 je bila temp. 6°C. Nato smo se iz lesa odpravili skozi Jesenice nato skozi Karavanski predor in nato v Vrba-Velden. Tam smo ugotovili, da je zelo veliko hotelov z dobrimi kategorijami in sicer z 4-imi in 5-imi zvezdicami. Tja prihajajo premožnejši ljudje. Tam je tudi veliko dragih avtov. Ogledali smo si največje ledeniško korosko jezero dolgo 19 km² - Vrbsko jezero. Tam smo ugotovili, da so cene v lokalih zelo drage. Primerjali smo cene: Espresso v Sloveniji stane 1,30 € v Vrbi pa 2,40, Kapučino v Sloveniji stane 1,20, v Vrbi pa 3,60, čaj v Sloveniji stane 1,80 € v Vrbi pa kar 2,90 €. Ogledali smo si hotele: Leopold, The Leading hotel of the world, ki je bil zelo urejen. Hoteli so tam večinoma obnovljeni hoteli. V Vrbo turisti prihajajo iz Slovenije, Hrvaške, Nemčije. Skupinsko smo opazovali tudi automobile. Bili so znamke BMW, Audi, Citroen, ... Vrba je zelo urejen kraj s kavarnami, restavracijami, znamenitostmi, zelo lepo ureje nastje kraja, lepimi potkami, različnimi aktivnostmi, obala je dostopna samo na določenem mestu za uopanje. Tam so bile različne vrste rekreacij; spremljanje, desanje, jadranje, tek, plavanje, ... Vrba leži ob zahodni obali Vrbskega jezera. O nastanku Vrbskega jezera govori zanimiva legenda: Na ravnini so živeli ljudje, ki so bili zaradi vsega prizetni. Pred veliko nočjo so se zabavali dolgo v noč. Prišel je možiček in rekel, naj nehajo. Niso odnehali, tako je možiček večkrat prišel. Na koncu je še zadnjič posvaril: „Če ne boste nehali boom odprl moj sodček!“ Vsi so se smejali, le malo ga je upoštevalo. Možiček je odprl sodček in iz njega so se izlile vode. Zalile so vse razen tiste, ki so upoštevali možička. Na tistem mestu je nastalo mesto otok zraven pos Vrbsko jezero. V Vrbi ob 09.35 je bila temp. zraka 6°C, vode -13°C, tal 9,6°C. To zgodba

Smo izvedli v 900 let stari cerkvi v mestu ^{Kraju} Otok, v njem so nastale freske leta 1.100. Na zvonu je beseda mir zapisana v cirilici-MNP. Primerjali smo priimke na grobovih, kako so se spremenili iz slovenskih v Nemške prm: Miklautz - Miklavž, Zupane - Zupan, Rupitz - Ropič, Sturm - Šturm, Maier - Majer. Tam je bila ob 1100 temp: 6,3°C. Brižinske spomenike sestavlja: - dva spovedna obrazca, starogorski rokopis, celjski rokopis. Nato smo v avtobusu izvedeli, da je Karantanija država, ki je nastala v 7. stol. Najprej so v njej živeli kelti nato Rimljani. Pot smo nadaljevali do stolpa Pyramidenkogel, je zelo visok ↑, njegova nadmorska višina pa je 851 m. Leži v Avstriji; ob Vrbskem jezeru. Na vrhu stolpa je lep razgled na Gosposvetsko polje na Severu, Karavanke na jugu, Celovec - na vzhodu, Vrba na zahodu. Stolp je narejen iz kovine in lesa. Na sredini stolpa je dolg cevast tobogan po katerem smo se peljali. stolp je višji od kipa svobode v Ameriki. Temp. zraka je bila ob 13.00 pri Pyramidenkoglu 5,7°C.

Barcode

gültig bis
18.04.19

EUR 20,00
inkl. MwSt EUR 3,33

ix Flutschon
Einzelkarte

19.04.2017 12:12:57 00107 0085070 002/5

Pyramidenkogel im Seental Keutschach

Besuchsbedingungen laut Aushang

Barcode

zum einmaligen Eintritt bis:
19.04.17

EUR 4,50
inkl. MwSt EUR 0,41

Gruppenkarte
Kinder

19.04.2017 12:03:09 00010 0085041 002/5

Pyramidenkogel im Seental Keutschach

Besuchsbedingungen laut Aushang

Nato smo šli na Gosposvetsko polje - s redišče prve slovenske države Karantanije. Karantanski vladar se je imenoval knez. sedež je imel na kristnem gradu. Na glavi je kot simbol nosil siv klobuk. Na Gosposvetskem polju smo si ogledali vojvodski prestol, ki ima 2 sedeža in skupni naslanjač. Narejen je iz starih rimskih kamnov. Ogledali smo si tudi cerkev Gospe svete. Modest je tam prvi postavil cerkev. V cerkvi je bilo veliko fresk bogov in ena slika slikarja. V cerkvi

je bilo tudi: veliko klopi, velike orgle, slike. Na fasadi je freska sv. Krištofa, nagrobniki ter reliefi; na dvorišču pa je volkulja z Romulom in Remom. Na cerkvi je še glava, ki gleda iz cerkve in legenda pravi, da ho pade glava iz cerkve, ko konec sveta. Obred ustoličevanja: izvolili so kneza, nato pa ga je kmet kolaril. Knez je z mečem presekal vse štiri strani neba, nato pa je šel trikrat s konjem okoli kamna. Tako so ga ustoličili. Kmet je dobil kneževoga bika in konja, ter možja celinov ter je bil oproščen vseh dajatev. 1414 - zadnji obred v slovenskem jeziku. Nato smo se odpeljali v Celovec. Najprej smo šli v deželno hišo. V njej je 665 grobov družin ter knežji kamen. Knežji kamen je ostanek Rimskega mesta Viruna. Je del nurobe obrnjenege vonskega stebra in je prv. velik 65cm. V celovcu smo li ogledali zmajev vodnjak, Celovski grb, ki je zelo podoben ljubljanskemu in da na Celovskem zmaj leti, možička iz legende o nastanku Vrbskega jezera. Nato smo se odpeljali v Minimundus. Tam so tri Slovenske znamenitosti; NUK, Blejski grad, Blejski otok. Najbolj so mi bile všeč Hollywoodsky napis, Kip svobode, ter Eiffelov stolp. Tam je upodobljen tudi Pyramidenkoopel. V Minimundusu je moje oko pritegnil tudi London Eye. Z Izo sva si ogledali tudi film o Kitajskem zidu v 4D. Zelo mi je bil všeč. V Minimundusu smo si kupile tudi sladoled. Nato smo se dobili in je skozi ljubeljshi predor v katerem je bila ob 18.22 temp. 10°C odpeljali domov in s tem zaključili zanimivo ekskurzijo.

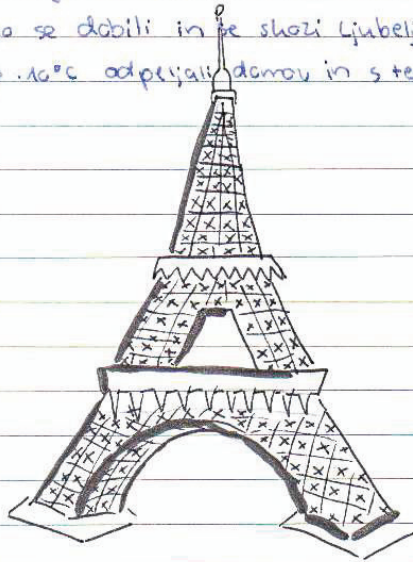
Minimundus GmbH
 Villacher Str. 241
 9020 Klagenfurt am Wörthersee
 Tel: 0463/21194-0
 Mail: info@minimundus.at

19.04.2017 18:02:15 10021 9943070 084.4

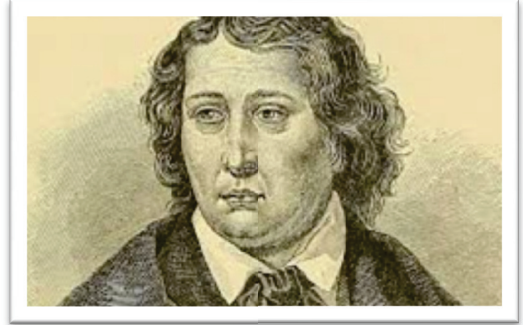
KIND EUR 7.60
 Eintritt
 Gruppe Kind

Ticket nur am Tag der Ausstellung für einmaligen Eintritt gültig.

19.04.17
 500289933281685670121259

NEOBIČAJEN INTERVJU S FRANCETOM PREŠERNOM

Pred obravnavo romantike smo spoznali življenje in delo Franceta Prešerna. Pri obravnavi besedilne vrste intervju smo izdelali intervju s Prešernom. Vprašanja pa naj ne bi bila običajna.

Pozdravljeni gospod Prešeren. Za vas imam nekaj vprašanj.

Kdaj vas je začelo zanimati pisanje pesmi?

Ko sem bil star 20 let in sem padel v rahlo depresijo.

Zakaj ste napisali toliko pesmi in z njimi še danes morite otroke?

Nato sploh nisem pomislil.

Kje ste dobili denar za fige?

S študiranjem in nagradami.

Krištof Globočnik, 8. b

S: Ali ste hodili v cerkev?

F: Ne, meni se zdi to neumno in ne verjamem v boga.

S: Ali se vam zdi da ste posebna oseba?

F: Ne. Bil sem zelo navaden gospod. Razen, da sem bil malo drugačen.

S: Ali ste kdaj imeli ljubljeno?

F: Ne. Hotel sem imeti mačko, a mama ni pustila.

Žan Kelih, 8. b

A: Gospod France ali ste se kot otrok ukvarjali s kakšnim športom?

F: Seveda! Bil sem najboljši nogometni vratar.

A: Kako vam je najstniku šlo v ljubezni?

F: Uff...bil sem največji frajer na vasi.

A: Kje ste preživljali počitnice?

F: Preživljal sem jih večinoma doma. Nismo hodili na morje, ker je bilo doma veliko dela.

A: Hvala za zanimiv pogovor.

Aneja Justin, 8. b

Ali ste jahali osla?

Ja, ker je bilo to najcenejše prevozno sredstvo.

Koliko fig ste razdelili?

Razdelil sem 500 kg fig.

Ali ste mislili postati vegetarijanec?

Ja, bil sem kar celih 10 minut in 45 sekund pred spanjem.

Luka Langus, 8. b

Zakaj ste otrokom dajali fige?

Rad sem bil v njihovi družbi.

Ali ste se vi ali kdo drug, ki ste ga poznali kdaj ukvarjali s športom?

Ne, le igrali smo se z žogo, ko smo bili mladi.

Zakaj ste pisali pesmi?

Tako sem mislil, da bom prišel do Julije.

Ruby Čop, 8. b

Ali ste se že kot otrok navduševali nad pesništvom?

Ja, pisal sem v prostem času, ker mi je bilo v veselje, v šoli sem zelo rad imel slovenščino.

Ali ste že takrat poznali kakšnega pesnika, ki je postal vaš vzornik in ste se zgedovali po njem?

Ne, za pesništvo sem se odločil čisto spontano, pesmi so moja ljubezen in nikogar nisem imel za zgled.

Kaj pa je bilo, ko ste hodili v šolo? So vas učitelji občudovali in se navduševali nad vašimi pesnitvami?

Kaj pa vem, menim, da me še niso odkrili kot nadarjenega pesnika, tako da nisem bil tako prepoznaven.

Barbara Klinar, 8. b

RADA BI VAM POVEDALA...

Rada bi vam povedala, da imam zelo rada poletje. Veliko razlogov obstaja zakaj, a v tem spisu bom povedala ključne.

Poletje vsako leto večina ljudi komaj čaka. Celo naše življenje nekaj komaj čakamo. Pozimi na božič, potem na počitnice, rojstne dneve, obiske prijateljev ... S tem ni nič narobe, saj je to bistvo življenja, da imamo stvari, ki se jih veselimo in za katere se trudimo, da bi jih dobili. Ampak poletje vsebuje vse najboljše stvari v enem samem času, ki prehitro mine.

Poletje se zame začne že mnogo prej, kot bi se »moralo«. Toplejši dnevi, daljši dan, sonce, pikniki, preživljanje časa zunaj na vrtu. V šoli ni več toliko testov, vse je že bolj poletno obarvano. Ampak pravo poletje pride s počitnicami. Toliko stvari je, ki me osrečujejo poleti, da ne vem, če bi lahko sploh vse naštela. Brezskrbnost, večerni sprehodi ob morju, vonj borovcev, sladoled, natikači, brez bund in debelih plaščev, lahkotna oblačila, vročina, druženje s prijatelji, morje in zvok galebov, hoja ob obali, mala obmorska mesteca, češnje in poletno sadje in še veliko ostalih stvari.

Poletje je čas brez problemov in skrbi, zato je takrat vse lažje. Večina ljudi tako celo leto čaka nanj in včasih pozabijo, da je tudi to čakanje življenje in ko poletje mine, so žalostni in razočarani.

Na srečo smo tik pred poletjem, šola se že zaključuje in kmalu bomo brezskrbno zakorakali vanj.

Tinkara Torkar, 9. a

PESNIŠKI NAVDIH...

KO TE NI

*Ko te ni, mi solze privrejo v oči,
ko te ni, se v srcu žalost podi.*

*Ko te ni, še veš ne, da o tebi premišlujem,
ne lažem in ne modrujem.*

*Ko te ni, za oblakom žarek zasije
in ko te ni, me temna žalost oblije.*

Rebeka Gabor, 8. a

NEKEGA DNE

*Nekega dne bom odšla in se nikoli vrnila ...
nekega dne bom spala in se nikoli zbudila ...
nekega dne se bodo moje oči zaprle za vedno
...
nekega dne me ne bo več ...*

*Nekega dne me bodo vsi pozabili ...
nekega dne me bo nekdo pogrešal ...*

*Nihče ne ve, kdaj bo ta dan ...
mogoče danes, mogoče jutri,
mogoče čez teden, mesec, ali leto dni,
mogoče čez zelo dolgo časa ...*

Tea Kavčič, 8. a

ODŠEL JE

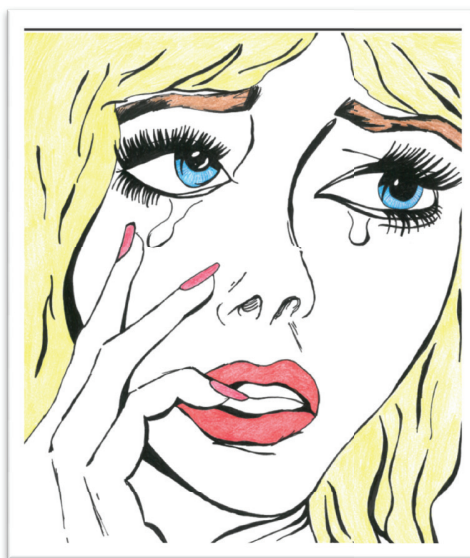
*Pridem iz šole nek lep sončen dan,
ne vem, le zakaj je na vrtu kraval;
ko mama slabotno pride do me,
vse mi lepo počasi pove.*

*Ne vem, kaj naj rečem, kaj naj storim,
ali naj jočem ali kričim ...
danes prišla je tista gospa,
ki mi ga vzela je s tega sveta.*

*Gledam skoz okno kot še nikdar,
mislil zbežale so čisto drugam ...
solze po licih počasi polze,
padajo grenko na moje roke.*

*Ko sem žalostna in zaprem oči,
se mi dozdeva, da poleg mene sedi.*

Iza Glavač, 8. a

POTOVANJE

*Počasi odhajam, ne vem, kje ležim,
oči zapiram,
zdaj življenje je le bled spomin ...*

*Srce se počasi ustavlja, zdaj odhajam
s tega sveta,
v spominu imam, da je življenje pravljica ...*

*Mislím na sonce, ki me greje,
mislím na senco, ki dajejo jo veje ...*

*Gledam v oblake, veter me hladi,
meni pa se počasi ustavlja srce ...*

Iza Glavač, 8. A

ŽIVLJENJE

*Teče in teče,
ustavi se takrat, ko se ustavi srce.*

*Teče in teče,
svet zapusti, ko duša umre.*

*Misli si in reče –
kako nesrečni so ljudje.*

*Nekateri žive brez upanja,
drugi z bolečino.*

*Jaz pa mislim,
da je v življenju treba ustvarjati bližino,
ker je življenje le eno in edino.*

Iza Glavač, 8. a

POKVARJENA URA

*Stvar s pokvarjenimi urami je,
da vedno veš,
kdaj so se pokvarile, kdaj so nehale biti.*

*Pri ljudeh ni tako lahko
in včasih ne moreš niti vedeti,*

*kdaj so se pokvarili, kdaj so nehali biti
v globoki notranjosti svoje duše.*

Tea Kavčič, 8. a

Tijana Pećanac

TIŠINA

*Tja nekje v majhno vasico je prišla deklica,
Ime ji je bilo Tišina.*

*Š š š, je šumel veter in molčala je cela
vasica.*

In po vasici se je sprehajala Tišina.

Nihče ni nič rekel.

Ampak v sebi so kričali.

Tijana Pećanac, 8. a

ROŽA

*Roža je lahko velika ali pa majhna,
lahko je bela, oranžna, vijolična ...
lahko v hiši krasi dnevno sobo ali pa kuhinjo,
lahko jo postavimo pred vhodna vrata,
kjer krasi hišo.*

*Ni važno, kam jo postavimo,
roža bo pousod enako lepa ...*

Katrin Pagon, 6. a

ČAKAMO NA MIR

*Čakamo na dneve, kjer bo mir in tišina,
kjer se ne bomo obsojali glede tega,
koga imamo radi ali pa glede barve polti ...*

*Čakamo na dneve, kjer samo rože bodo
cvetele,
kjer vse bo lepo ...*

*Čakamo na dneve, kjer vsi se bomo razumeli,
kjer vsi bomo lahko skupaj zapeli ...*

*Čakamo na dan, kjer vsa zloba in vse slabe
misl
bodo odšle stran.*

*Čakamo in čakamo, pa sploh ne vemo,
ali bomo kdaj dočakali ...*

Gal Justi, 8. a

TEMA

*Definicija teme je pomanjkanje svetlobe.
Teme se ne da videti.
Tema ne obstaja, če je dodana svetloba.*

*Teme se ne da razširiti, se je ne da razložiti.
Tema pride samo takrat, ko vse ostalo izgine.
Tema je nič ... a hkrati vse.*

Tea Kavčič, 8. a

RADA IMAM

*Rada živim, še raje se smejem,
najraje pa na plaži ob morju sedim.*

*Rada prepevam, še raje čelo igram,
a najraje potujem v sončni dan.*

*Rada govorim, še raje ležim,
najraje pa po svetu hitim.*

*Skratka, veliko dobrih stvari imam rada
in menim, da je to lepa navada.*

Tajda Čad, 7. a

SREČA

*Sreča je takrat,
ko ti na vrata potrka en majhen škrat,
pa ti pove, da je zunaj mrak,
ko te mami stisne močno,
da svet se obarva v zlato.*

Nuša Šebjanič, 6. a

DOM

*Ko pridem domov, začutim toplino,
ki je ni nikjer drugje ...*

*Ko pridem domov, začutim modrino,
ki je ni nikjer drugje ...*

*Meni je povsod lepo,
a doma je najlepše ...*

Aljaž Pretnar, 8. a

MOJA PESEM

*Če te kdo vpraša,
kako uloviš sanje,
je odgovor le eden:
verjeti moraš vanje.*

Klara Bertoncelj, 6. a

UPOKOJENCI

*Ko človek dokonča 40 let delovne dobe,
gre v pokoj.*

*Otroci mislijo, da so upokojenci na
počitnicah,
ampak takrat še bolj garajo.
Garajo pa včasih tako,
da ponoči gledajo politiko ...*

*Nekateri se preveč obremenjujejo,
nekateri pa uživajo v svobodi.*

Miha Ravnikar, 6. a

PUBERTETA

*Sam tuhtam, premišlujem
in po tiho obupujem.
Nihče me ne razume,
je mar mesec polne lune?*

*Nič me ne zanima,
prav nikjer več nič ne štima.*

*Mama reče: »Zdaj pa stop!«
Kot da večno sem otrok.*

*Mene meče puberteta,
saj prišla sem v tista leta,
zdaj ne vem več kaj naprej,
komaj čakam, da bom frej!*

Ajda Kajdiž, 9. b

NEBO

*Nebo je včasih črno, včasih modro,
včasih iz njega padajo snežinke.
Ko pogledaš v nebo,
ni nikoli prazno,
včasih je sončno, včasih oblačno,
včasih zvezdnato,
ali pa se na njem vidi luna.
Avgusta je najlepše,
ko na njem vidiš zvezdne utrinke.*

Katrin Pagon, 6. a

SANJE

*Sanje se prično z nočjo,
ki kot temna zavesa
prekrije nebo.*

*V sanjah vse stvari oživijo:
vile, palčki, velikani,
zaljubljeni in Petri Pani.
Vse igrivo se podi,
a glasu ne izpusti,
da zaspacev ne zbudi.*

*Ko pa sonce zjutraj boža lica,
sanje zginejo kot bliskavica
in nihče nikdar ne izve,
če te stvari se res gode.*

Sara Meze, 6. a

TUKAJ SEM

*Ne se bati ...
Ne se bati preveč čutiti, preveč govoriti,
v svetu, kjer so srca hladna kot led ...
Kjer zadržujemo besede, ker se bojimo
zavrnitve.*

Vedno povej, kar čutiš!

*Nikoli ne veš, kako lepe besede pomagajo
človeku.*

*Besede so močne, lahko ubijejo, ali
pozdravijo.*

Razumem te.

*Tukaj sem, da razumem vsako bolečo stvar,
ki si jo preživel ...
tukaj sem, da poberem tvoje zlomljene dele ...
in bom ostala, dokler me boš potreboval.*

Meta Štern, 8. a

MOJE PRIJATELJICE

*Sonce sije,
ptice pojejo,
oblaki hitijo,
le jaz sem sama ...*

*Otroci se smejejo,
odrasli delajo,
dojenčki jokajo,
le jaz sem sama ...*

*Ampak ko me ve potolažite,
ko se nasmehujete,
ko me objamete,
takrat nisem sama!*

Tijana Pečanec, 8. a

POZABLJEN

*Kaj ni najboljša, ko nihče ne govori s tabo?
Ko pozabijo, da si čisto zraven njih?
Ko je to tvoj najboljši prijatelj?*

*Samo opazuješ jih,
se smehljaš in kimaš.*

*V resnici sploh ne opazijo.
Nato se vdaš, sediš tam
in opazuješ, medtem ko oni še vedno
govorijo.*

*Ali ne spoznajo, da izgledaš nesrečno,
ko sediš čisto sam,
ko nihče ne misli nate ...*

Tea Kavčič, 8. a

SAMOTA

*Kjerkoli sem, vedno sem sama,
brez časa, ljubezni, strasti,
kot čisti nič ... in to boli.*

*Nekaj manjka,
brez družine in življenja,
samota ne pojenja ...*

*Vse okrog samota,
sili me v obup, trpljenje.
- Le v glasbi je življenje.*

*Tiho in glasno, v glasbi
še samota zazveni lepo,
igrivo in toplo.*

*Več glasbe, melodij,
samota se skrrije, zbeži,
zanjo mesta v glasbi ni.*

Neža Adam, 7. a

OČETU

*Vsak dan, ko v sobi jokam in bedim,
ti živčen domov prideš in te spet mirim.
Ko razmišljam, kako bi bilo, če te ne bi bilo,
vedno pridem do tega brega.
Breg je strm in poln bodic, a na vrhu brega ti
mirno sediš ...
Rada bi do tebe prišla, a razum mi pravi, daj
reci mu
pa pa ...
V srcu pa vem, da si mi znan, a ni te bilo, ko
sem hotela stran.
Gledam te, kako ignoriraš me ...
Ali veš, da to boli ...
Zabadaš v srce mi ostre nože, ti pa misliš,
da prinašaš mi rože.
Mami mi reče, da sem taka kot ti,
ne morem več pomagati si ...
Na koncu pa vedno pridem do tega,
da zate v mojem srcu prostora ni.
Ne rabim te!
Odnehala bom!
Rekla ti bom:
Adijo očka, prišla je ta točka.*

Taša Mihelčič, 8. b

ALI STE VEDELI?

VESOLJE

Vesolje je nastalo pred več milijardami let. V vesolju je okrog 500 milijard galaksij, te pa so sestavljene iz zvezd, planetov, plinov in prahu.

Naše osončje sestavljajo Sonce in osem planetov. To so Merkur, Venera, Zemlja, Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun ter en pritlikavi planet Pluton.

Sonce je zvezda v središču našega osončja in vsi planeti krožijo okoli nje. Na soncu je 6.000°C , veliko pa je tako, da bi lahko čez premer sonca našli 109 Zemelj.

Merkur je najmanjši planet in je najbližje soncu. Venera je najbolj vroč planet, tu je polno bruhačih vulkanov. Zemlja je edini planet, na katerem je življenje. Mars ima ogromen vulkan, visok 25 km, rečejo mu tudi rdeči planet. Jupiter je največji planet, tako je velik, da bi vanj lahko spravili vse druge planete, oziroma bi lahko v Jupiter spravili 1320 Zemelj. Saturn je obdan z obroči kamenja in ledu. Uran je najhladnejši planet in ima 27 lun. Neptun je najbolj oddaljen od Sonca in ima vetrove, ki pihajo do 2000 km/h.

Vesolje raziskujejo astronauti, tja se odpeljejo z raketami. Rakete imajo zelo močne motorje in pri izstrelitvi v vesolje porabijo na milijone ton goriva. Če astronauti zapustijo vesoljsko plovilo, morajo obleči posebna vesoljska oblačila – skafander. Ta tehta približno 122kg.

Poleg Zemljepa je Luna edini del vesolja, kamor je stopila človeška noga. Prvi na Luni je bil Neil Armstrong. Ko je stopil na Luno, je rekel: »To je majhen korak za človeka, velik skok za človeštvo«.

Maja Mencinger, 3.b

DOMIŠLJIJA NIMA MEJA....

IGRA

Sosedov kuža je zakopal kost v bližnji gozd, to videla je lisica, ta mala tatica. Mama je psa domov poklicala in igra se je kmalu končala.

Taj Vukalič, 4. b

NAJPREJ POMETI POD SVOJIM PRAGOM

Ob koncu pouka je učiteljica dala učencem domačo nalogo za matematiko. Tine gre vsakič domov po pouku in tudi danes je bilo tako. Med potjo do doma je pozabil na nalogo. Zjutraj se mu je zelo mudilo na preduro. Ko je prispel v šolo, se je spomnil na nalogo in jo naredil na preduri. Prvo uro so imeli matematiko. Ko je pisal domačo nalogo, ga je sošolka Lana videla. Zatožila ga je učiteljici. Naslednji dan pa je ona delala domačo nalogo v šoli. Učiteljica jo je videla in ji rekla: »Najprej pometi pred svojim pragom!«

Od takrat ni več tožila drugih.

Gaja Peternel, 4. b

PRIJATELJ

Pravi prijatelj ima te rad. Stoji ti ob strani, nikoli ne reče kaj grdega o tebi. Igra se s tabo, ko si osamljen. Pomaga ti, če kdo te zafrkava, je prijazen in ne skače ti v besedo. Nikoli te ne zapusti, če v težkih primerih si.

Gaja Peternel, 4. b

GRDA ZGODBA

Nekoč je živela grda Grdoba. Živel je v Grozno-grozni vili. Nekega grdega dne je sedela na svoji grdi verandi in si pela grde pesmi. Drugače ji je bilo ime Grdunda, a se je vsem strašno gabila, zato so jo klicali grda Grdota. Poročila se je z grdim žabonom Gabrom, ker je mislila, da ji ta grda poroka z Gabrom prinaša srečo. Imela je tudi grdega črnega mačka. Mislila je, da je punca, zato ji je dala ime Gabi. V resnici je bil fant. Mnogi so mislili, da je čarovnica, zaradi Gabi, ker imajo čarovnice črne mačke. Njen najboljši prijatelj je bil Grdi Grega. Jedel je blato in pil blatni sok. Bil je grd že sedemdeset let. Grda Grdoba pa šele 10 let. Ne da bi bila kaj mlajša, ampak je ravno pred dvema letoma prišla iz zapora. Ukradla je 5.000.000 eurov iz banke. V zaporu je postala grda. Zdaj pa je samo sedela na svoji grdi verandi in pela pesmi do konca življenja. Čez tri leta so jo našli mrtvo na verandi, ker ni jedla svoje grde hrane in ne pila svoje ogabne pijače.

Gaja Peternel, 4. b

STRAŠNA ZGODBA

Nekje v zapuščeni hiši je živela strašna strahopetkinja. Imela je strašen obraz in razmršene lase. Drugače je bila zelo strahopetna, zato se je odločila, da bo tudi ona strašna. Ravno zaradi tega so jo vsi klicali strašna strahopetkinja. Taka je že deset let in okrog nje že krožijo strašne resnične legende. Ona pa se boji strašljivih strašil, strašne Staše (tako ona pravi netopirju). Bila je že trikrat v zaporu, dvajsetkrat pri psihiatru, osemnajstkrat pa v bolnici. Tam so bile strašne maškare. Hodila je po hišah in vsem govorila strašljive legende in morda koga še pretepla. Bila je res strašna, stara in strahopetna. Ni imela prijateljev. Imela je le strašno lutko, ki ji je delala družbo.

Gaja Peternel, 4. b

ZAČELO SE JE TAKO

Začelo se je tako, da je v temnem gozdu živela krvava Lana. Imela je belo obleko s krvavimi gumbi, lasje, ki so bili črni in pokriti čez obraz. Nekoč sta mama in očka Toniju rekla, da nikoli ne sme iti v temni del gozda, a ju ni upošteval. Šel je v temni gozd, najprej se je sprehajal, a naenkrat so se iz goste teme pokazale rdeče oči. Toni je hitro tekkel nazaj, a je bil prepozen. Krvava Lana ga je dobila v svoje roke, odnesla ga je v črn grad, tam so stražili zombiji. To so bili v resnici ljudje, ki jih je spremenila v zombije. Toni je pomislil, kaj bo potem z njim. Krvava Lana ga je vrgla v klet in ga čez noč spremenila v pravega zombija. Mamo in očka je že skrbelo, kje je Toni. Pomislila sta: "Kaj če je šel v črni gozd?" "Ojoj," sta rekla. Črna Lana je prišla s Tonijem v vas in zavpila: "O, je vajin sin, dala vama ga bom nazaj, če mi daste ves denar, ki ga imate!" "Ojoj, najin sin. Okej, dava ti ves denar." Dala sta ji denar in izpustila ga je, a ko je nameravala oditi, jo je oče zabodel v hrbet. Bila je mrtva. Vsi, ki so bili začarani pod urokom, so postali normalni ljudje, grad se je spremenil v zelen grad z rožami in črn gozd je postal lep gozd in Tonijev očeje postal kralj, mama kraljica, Toni pa princ.

Lana Borič, 4. b

POPRAVLJALNICA IGRAČ – NADALJEVANJE ZGODBE

Potem, ko je dedek popravljajl igračo, si je rekel: »No, če sem popravil in naredil toliko igrač, no zdaj bi lahko zgradil kaj večjega. Mogoče bi lahko zgradil hišo, grad, cerkev, Eifflov stolp.« In odločil se je za Eifflov stolp. In ko je zgradil Eifflov stolp.

Odločil se je, da bo naredil svojo trgovino z igračami. Otroci so mu prinesli vse svoje igrače. Daša je prinesla svojo staro punčko. Ko so vsi prinesli igrače in jih je dedek popravil, so začeli s prodajo. Ko se je prodaja končala, so zaslužili veliko denarja, nato so si ga razdelili.

Voranc Beton, 3.b

Otroci so se še malo poigrali v popravljalnici igrač, nato pa so se skupaj z dedkom odpravili domov.

Zunaj je bila že trda tema. Vsi vaščani so že spali in v popravljalnici igrač so se začeli čudeži. Vse igrače so oživele in bilo je zelo čarobno. Nato so vse igrače začele plesati in vse se je srečno končalo.

Lavra Frlic, 3.b

URARJEV DELOVNI DAN

Jobov oče je po poklicu urar. Ko pride v delavnico, obleče belo haljo in prične z delom. Danes mora popraviti budilko. Nadene si posebna očala in pripravi orodje. Ob 8. uri odpre prodajalno. Kupci si ogledajo ure. In kakšno uro kupijo. Matej jim še pove, kako je treba ravnati z uro. Ko pride Matej domov, se obleče v športna oblačila. Z Jobom se odpravita na stadion, kjer Job trenira tek.

Maša Geršič, 3. b

RDEČA KAPICA IN MOBILNI TELEFON

Nekoč je živel Rdeča kapica. Mama ji je naročila, naj gre k babici in naj ji nese košaro dobrot. Zraven ji je dala mobilni telefon, saj je pot skozi gozd nevarna. Rdeča kapica se je odpravila k babici. Na poti je srečala strašnega volka, ki je bil zelo lačen. Zagrozil ji je, da jo bo požrl. Rdeča kapica je hitro poklicala nujno pomoč. Iz gozda je prišel lovec in pregnal volka v temni gozd. Rdeča kapica je prišla do babice. Po mobilnem telefonu sta poklicali mamico in ji povedali vso zgodbo. Rdeča kapica je bila mamici hvaležna za mobilni telefon.

Patricija Razinger, 3.aB

HOROSKOP ZA RDEČO KAPICO

Odpravili se boste na pot, ki bo polna dogodivščin, a tudi nevarna. Ohranite mirne živce in na koncu se bo za vas vse dobro izteklo.

HOROSKOP ZA LOVCA

Poznani ste po hitri odzivnosti in iznajdljivosti, ki vam bosta prav prišli tudi tokrat. Soočili se boste s težko situacijo, ki jo boste uspešno rešili.

Patricija Razinger, 3. aB

SMEHASTE ZGODBE IN PESMI

Sem jaz skakala z Mašo in
 Mojco po trampolinu, pa sem
 skočila, narobe stopila, pa padla.
 Sem se pobrala, pa skočila pa,
 ko sem hotela iti s trampolina,
 pa je bolelo preveč.
 Me je oči peljal na Jesenice, pa so
 tam rekli, da zvin gležnja imam.
 Pa smo ravno tisto noč hoteli na morje iti,
 pa zaradi mene nismo šli, smo pa šli naslednji
 dan, ko pa smo prišli,
 sem po mestu hodila z berglami.

Lučka Sušnik Menart, 3. b

Šli smo v Piran. V Piranu smo odšli v gostilno. Ko smo čakali, da bo natakar prinesel naročilo, sem se s sestrico igrala slepe miši. Jaz sem bila prva slepa miš. Mislila sem, da je sestrica Lejla takoj pred menoj. Nenadoma pa sem se zaletela v natakarja. Vsi smo se takoj začeli smejeti. Zelo mi je bilo smešno.

Lana Sredanović, 3. b

V soboto se mi je zgodilo nekaj smešnega. Mami se je pačila očiju, ko pa se je oči obrnil, je bila mami čisto pri miru. A ko se je oči obrnil, se je spet pačila, potem sem probala še jaz. Potem me je dobil. Mogoče zna le mami?

Eva Mohar, 3. b

Mamica, jaz in naša kužika Zvezdica smo bile zunaj in se žogale. Na naše dvorišče je prišel velik pes. Bil je veliko večji od Zvezdice. Zvezdica ga je napodila z dvorišča in ga prepodila nazaj domov. Bila je tako hitra in jezna, da ga je z laježem prepodila naravnost v njegovo koč. Midve z mamico pa sva se tako smejali, da naju je začel boleti trebuh. Tekli sva za njo, saj naju je bilo strah, da je ne bi povozil avto. Ko sva jo zagledali, se je že sama ponosno vračala domov.

Tinkara Bagi, 3. b

Z mamu sva kuhali kosilo. Moja mama ne vidi dobro. Ko je mama kuhala zelenjavo, sem jaz pripravila mizo. Nato sem se jaz malo usedla k mizi. Mama je mojemu bratu nalila juho. Juhe mama ni nalila na krožnik, ampak mimo. Tako smo se smejali, tako je mama naredila smeh. Naslednji dan pa je mama v zaprto posodo nalila vodo. Hihih!

Tina Skumavec, 3. b

Ko se nekaj smešnega zgodi,
se smeh v tebi prebudi.
In potem se hihitaš tako,
da bi se kar razpočil.
Pa bi bil končal, smeh,
bi bil še vedno veseli
in se igrali.

Anika Vidic, 3. b

Poleti je k meni prišla sestrična in smo šli na trampolin. Šli smo se slepe miši, ko sem se z glavo zaletela v kovinski drog. Malo me je bolelo, a sem se smejala, šla sem po led, ko sem se zaletela v vrata. Spet sem šla ven, smo se pa tako smejali, da smo kar popadali po tleh.

Lea Avguštinčič, 3. b

Z očijem in mamico smo šli na sprehod,
 moj pes je čisto slep, zato se je zabil v »štango«.
 Naslednji dan je imela buško – saj mu je prav hej, hej.
 Saj mu je prav hej, hej!
 Maša El Shawish, 3. b

Enkrat pri mojem prijatelju Vorancu sva skakala na trampolinu in še njegov bratec Izak. Igrali smo se nogomet. Ko je imel Voranc žogo in sem ga po nesreči brcnil v glavo in je imel tako veliko buško, da so ga naslednji dan v šoli zafrkavali, da je to znamenje.

Tit Sernel, 3. b

Jaz sem se smejal nekega dne v šoli. Pripravil sem potrebščine za slovenski jezik. Potem sem prišel k Maju in Vorancu. Brskali smo po Majevevem zvezku. Našli smo smešno besedo. Smešno ime mačke, Mački je bilo ime Bor. Še danes me spomin na ta dogodek spravi v smeh.

Žan Končnik, 3. b

Ko smo v jedilnici jedli sem Anžetu govoril smešnice, da je pljunil po mizi.

Ko je bilo konec tekme smo odšli na avtobus. Na avtobusu me je Maj hecal, da sem priletel v rob avtobusa in sta mi odpadla dva zoba.

Marcel Trstenjak, 3,b

LIKOVNE PESMI

V 5. a razredu smo obravnavali besedilo Žirafa in slon, katerega avtor je Pajo Kanižaj. Ob besedilu so nastale likovne pesmi.

Nikola, Filip,
Taja, Maj

Jure, Vid, Taj,
Nejc

Luka, Viktor,
Nikki, Jan

Sara, Zala, Tia,
Evelin

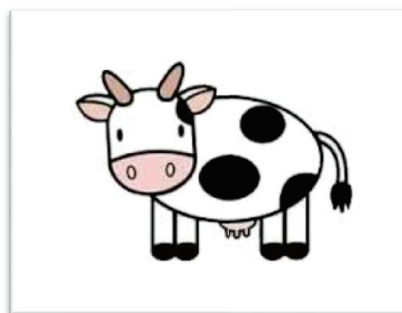
Mihaela, Pia,
Martina, Teja

PRAVLJICE Z NAPAKO

VIJOLIČNA KAPICA (pravljica z napako)

Pred davnimi časi je živela Vijolična kapica. Nekega dne ji je mamica naročila, da naj gre na kmetijo po mleko. Rekla ji je, naj gre po bližnjici. Vijolična kapica je ni ubogala, zato je šla po glavni cesti.

Ko je hodila po cesti, je srečala žirafa, ki jo je vprašala, ali naj jo nese do kmetije. Žirafa se je strinjala, zato je bila pot za Vijolično kapico še lažja, saj se na poti ni utrudila. Ko sta hodili po cesti, sta srečali kravo. Krava ju je vprašala, kam gresta. Vijolična kapica je rekla, da gre na

kmetijo po sveže mleko. Krava jo je vprašala: »Ali imaš posodo za mleko tukaj?« Vijolična kapica ji je odgovorila: »Da, seveda jo imam. Zakaj?« »Mleko vama dam lahko že kar tukaj.«

Tako je Vijolična kapica prišla varno domov in živeli so srečno do konca svojih dni.

Oskar Zupan , 4.aB

KOZLIČEK IN DVE BABICI

Nekoč je morala mati koza po opravkih. Svojemu kozličku je rekla, da ga bosta čuvali babici.

Ena babica je bila zelo prijazna, druga pa malo manj. Malo manj prijazno babico sta pustila v gozdu. Ampak babica je našla pot do hiše. Ko je prišla do hiše, je rekla: »Odpri to, mamica je nazaj«. Ta ideja ni delovala in je šla v mesto, ker je bila zelo lačna. Ko se je najedla, jo je zanašalo, in ker ni videla, je padla v vodnjak. Ravno takrat je šla mati koza mimo in jo videla. Ko je pogledala v vodnjak, je ni bilo več. Mati koza je prišla domov. Babica in kozliček sta vse povedala.

Vsi so srečno živeli do konca svojih dni.

Jakob Aljaž Vuzen, 4.aB

SNEGULJČICA

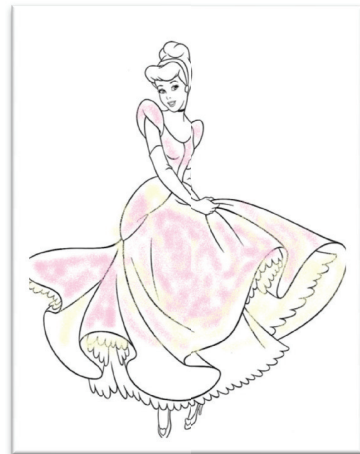
(pravljica z napako)

Nekoč je živela deklica, ki ji je bilo ime Pepelka, a v resnici ji je bilo ime Sneguljčica.

Zelo rada se je igrala v pepelu. Nekega dne je posipala pepel po vrtu, to je dobro za rastline. V bližnji vasi blizu gozda je zagledala volka. Odhitela je k lovcu ter mu povedala, kaj je videla. Volk pa je lovil zajčka, da bi mu povedal, kako se pride do babičine kočice. Zajček je posadil veliko novih dreves v bližini babičine kočice, da bi zmedel volka. Ko si je volk zaželel babico, je ni našel, zato je začel loviti zajčka. Prišel je lovec in spravil babico iz kočice ter povedal volku, kje je živela babica. Okoli babičine kočice so zgradili ogrado, in ko je zašel vanjo, so ga zaprli.

Tako niso volka nikoli več videli.

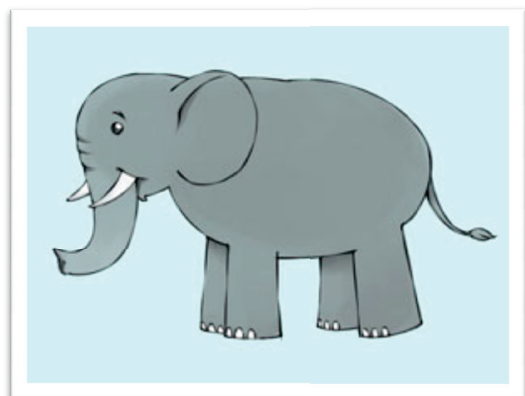
Hana Delanovič, 4. aB

SLON IN TRI MUHE

Nekoč so živele tri muhe, ki niso imele hiše. Iskale so pravi kraj, da si bi zgradile hišo. Prva muha po imenu Ficka, si je zgradila hiško iz vej. Druga muha po imenu Francka, si je zgradila hišo iz listov. Tretja, najpametnejša, si jo je zgradila v duplini. Čez nekaj časa je slon Marjan pobegnil iz živalskega vrta. Hiši Ficke in Francke je podrl. Hiša tretje muhe, najpametnejše, je ostala zgrajena. Slon Marjan je ni mogel podreti in se je zataknil v duplini. Muhe so poklicale medvedje gasilce, ki so ga rešili. Slon Marjan se je opravičil muham, ker jim je podrl hiši in tako so živeli do konca svojih dni.

Adrijana Lazarevič, 4. aB,

OBUTI KLOVN

Nekoč je živel obuti klovn, ki je imel rdeč nos. Nekega dne ga je izgubil na karnevalu pustnih šem. Bil je zelo žalosten in v skrbeh za rdeč nos. Bal se je, da ga nikoli več ne bo našel. Od žalosti je kar zajokal.

Med iskanjem rdečega nosu je srečal Indijanca in mu povedal vse o svoji nesreči. Indijancu se je zasmilil in mu pomagal iskati njegov rdeč nos. Po nekajurnem iskanju sta ga končno našla. Bil je skrit pod odejo.

Obuti klovn je bil presenečen, od navdušenja je plesal in prepeval. Najlepše se je zahvalil Indijancu in užival v karnevalu pustnih šem.

Polona Prešeren, 4. aB

OBUTA BANANA

(Pravljica z napako)

Nekoč je živela Obuta banana. Živela je v mestu Bim Bam. Vse je bilo odlično, dokler niso razglasili, da bodo dobili novega župana. Ko je Obuta banana izvedela, da je njihov novi župan Gigi gorilla, je pobegnila iz mesta .

Hodila je dolgo časa, dokler ni zagledala jezera in skočila vanj. Mimo se je pripeljala kočija. Obuta banana je hitro skočila iz vode in se oblekla v svoj olupek. Iz kočije je stopila gospodična, vzela Obuto banana, sedla v kočijo in ta se je odpeljala. Gospodična mu je dejala : »Če premagaš velikana, se bom poročila s teboj.« Preden je Obuta banana lahko kaj povedala, so jo odložili na velikem gradu. Stopila je v grad in zakričala: »Kje si velikan?!« »Iščeš mene?« je odgovoril velikan . “Da,” je odgovorila banana. »Hočem, da se spremeniš v drobtino.« Velikan se je spremenil v drobtino.

Banana ga je požrla, odšla z gradu in se poročila z gospodično.

Sarah Persyn 4.aB

OBUTI PES

(PRAVLJICA Z NAPAKO)

Nekoč pred davnimi časi so živele tri sestre. Mama in oče sta se preselila v Afriko.

Prvi hčerki sta zapustila kmetijo, drugi nabiralnik, tretji pa majhnega cučka, ki so ga vsi klicali Pes. A ta cuček ni bil kar tako, saj je sestri naročil, da naj mu kupi modre nogavice. Ko jih je dobil, se je neslišno pritihotal do trgovine z mikrovalovkami. Hitro je eno izmaknil ter jo podurhal. Vedel je namreč, da bogataš zbira mikrovalovke. Zato jo je odnesel k bogatašu in v zameno dobil zlate denarce. Drugi dan je prinesel bogatašu še dve mikrovalovki in zaslužil dvakrat toliko kot prvi dan. Tretji dan je poiskal največjo mikrovalovko in vanjo stlačil svojo gospodarico in se odpravil k bogatašu. Ko sta prišla, je gospodarica skočila iz mikrovalovke in bogataš se je v trenutku zaljubil vanjo. Kmalu za tem sta se poročila in srečno živela do konca svojih dni. Kaj pa mali obuti cuček? On pa uživa in gleda, kako njegova gospodarica vsak dan pripravi kosilo iz druge mikrovalovke.

Nika Klinar, 4.aB

MODRA KAPICA

(Pravljica z napako)

Nekoč je živela modra kapica s svojo mamico, ki je bila zelo prijazna.

Nekega dne je modra kapica šla k babici na obisk. S sabo je imela košaro in notri je imela torto, ker je imela babica rojstni dan. Povabila je vnukinjo, lovca in svojo hčer. Modra kapica je v gozdu srečala volka, ki je bil žalosten. Vprašala ga je, zakaj je žalosten. Odgovoril ji je: »Ker se me vsi bojijo in ker mi ne dajo hrane.« Modra kapica je odgovorila: »Pojdi z menoj k babici na rojstni dan.« Rekel je: »Ali se me ne bodo bali?« Odgovorila je: »Ne.« Volk in modra kapica sta hodila še naprej, dokler nista prišla do hišice. Videla sta, da vsi tako čudno gledajo. Na koncu so se nasmehnili in rekli, naj se jim pridružijo, tam so bili še zajčki, jeleni ...

Modra kapica je dala iz košare torto in prižgali so svečke. Babica je upihnila svečke in vsi so bili veseli do konca svojih dni.

Tea Debeljak, 4.aB

PESMI Z AKROSTIHO

Patricija je moja sestrica.
Avto bi že rada vozila.
To pa še ne, saj premlada je.
Rada se imava.
In skupaj se igrava.
Cockto rada pije.
In se veseliva.
A se tudi včasih drug na drugega jeziva.

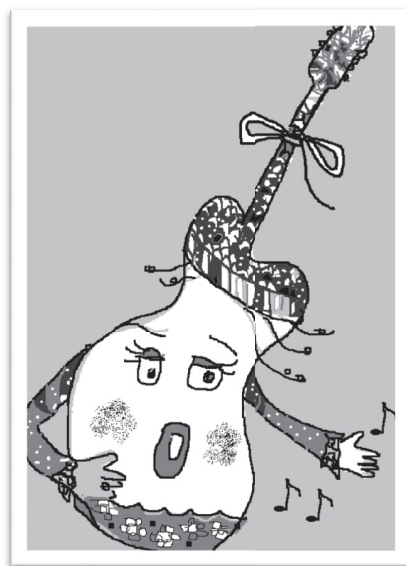
Lukas Kelih Šolar 3. aB

Kužu je ime Tajson.
Uboga me, ker je prijazen.
Žogice rad ima in se z njimi igra.
A komaj čaka, da na sprehod bova šla.

Alexej Jenko 3. aB

Mina je plezalka.
In močna je zelo.
Na tekmi se ne preda.
Ampak vztrajno smer prepleza.

Mirno se ogreje.
A natančno si smer ogleda.
Raztegne roke in plezati začne.
Kontrolira svoje gibe.
Obvisi na oprimku.
Vendar spretno reši se.
In na vrh domače stene hitro se povzpne.
Čestitamo ji vsi.

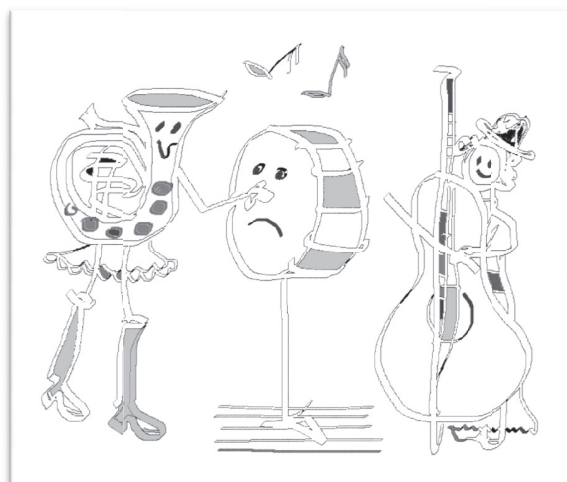
Pika Vrečko 3.aB

Prijatelj je nekdo, ki mu lahko zaupam.
Ribe loviva in se veseliva.
Imava se zelo rada.
Jami, limonada.
Ati se jezi name.
Televizija ni zame.
Emo sva srečala in jo pozdravila.
Ljubeznivo nama je odzdravila.
Jemo bonbone in čokolado.
In še kruh z marmelado.
Copate sem izgubila.
Enega nazaj dobila.

Kaja Markovič 3. aB

Drejc je moj bratranec.
Rad se vozi s kolesom v klanec.
Enkratno smuča in igra kitaro.
Je velik skoraj za celo omaro.
Carsko pa zna skuhati tudi obaro.

Anže Podlipnik, 3.aB

LJUBEZENSKE PESMI

Ljubezenske pesmi po vzoru Ljubezenske za punčke oz. ljubezenske za fante Borisa A. Novaka

LJUBEZENSKA ZA DEKLICE

Vame jih je bilo
kar deset:
en Matjaž,
en Miha,
en Maj,
en Anže,
en Žan,
en Marcel,
en Toni,
en Tim,
en Enej
in en Miro.
Jaz pa sem bila veš čas
le v enega Tilna!
Ah, kaj hočem,
Tako je življenje!
Kristina Svetina, 3. b

LJUBEZEN ZA DEČKE

Vame jih je bilo kar deset:
ena Ana,
ena Lana,
ena Janja,
ena Ema,
ena Mija,
ena Aleksandra,
ena Kristina,
ena Manca,
ena Lena
in ena Lavra.
Jaz pa sem bil ves čas le v eno J...
Ah kaj hočem,
tako je življenje!
Jani Šarčevič, 3.b

LJUBEZENSKA PESEM ZA PUNCE

Vame jih je
 kar deset:
 en Urh,
 en Nejc,
 en Jože,
 en Luka,
 en Lijam,
 en Franci ,
 en Tomaž,
 en Aleksander,
 en Maj,
 en Žiga.

Jaz pa sem v enega in edinega
 Jaka.

Ah, takšno je življenje!

Lana Tomažin, 3. b

LJUBEZENSKA PESEM ZA DEČKE

Vame jih je bilo kar deset:
 ena Maša,
 ena Eva,
 ena Tina,
 ena Ana,
 ena Lavra,
 ena Anika,
 ena Lučka,
 ena Kristina,
 ena Maja,
 in ena Julija.

Jaz pa sem
 bil ves čas le v eno Miro !

Ah, kaj hočem,
 tako je življenje!

Anže Kovačič, 3. b

LJUBEZENSKA PESEM ZA DEČKE

Vame jih je bilo

Kar deset:

ena Andreja,

ena Paula,

ena Ema,

ena Francka,

ena Žana,

ena Sonja,

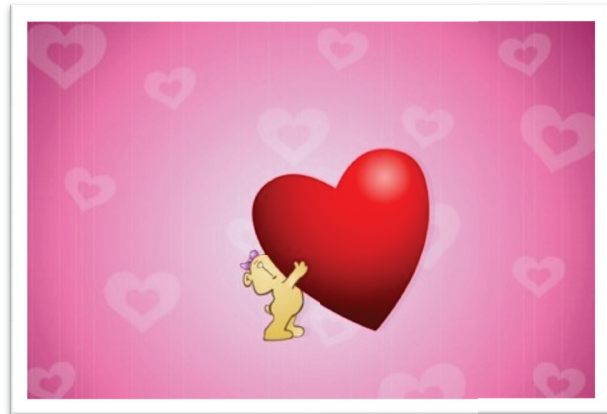
ena Julija,

ena Lucija

in ena Danica.

Ah, kaj hočem,

tako je življenje!

Enej Zugwitz, 3. b

USTVARJANJE PESMI

S skupnimi močmi smo učenke in učenci 3. a razreda pri glasbeni umetnosti ustvarili drugo kitico pesmice SONCE.

SONCE

(Gitica Jakopin, Jani Golob)

Sonce pa zvečer že za goro hiti,
mravlje in čebele uspavati želi.
Lunico pokliče, zvezdice prižge,
mravlje in čebele so zaspale vse.

p *zmerno*
Son - ce na - vse - zgo - daj v tra vo se spu - sti,
mrav - lje in če - be - le de - lav - ne zbu - di.
postopoma glasneje in hitreje
Ro - si - co po - pi - je, bil - ke na - rav - na,
p *zmerno*
dva me - tulj - čka le - na v nos po - šče - ge - ta.